

Петренко А.С.

Науковий керівник : Терещенко Д.А.

НТУ «ХП»

СОЦІАЛЬНІ МЕРЕЖІ ЯК ЗАСІБ СУСПІЛЬНОГО РОЗВИТКУ

На сучасному етапі державотворення питання використання соціальних мереж як одного з можливих засобів встановлення взаємовідносин держави з суспільством є дуже актуальним.

Соціологічний термін «соціальна мережа» існує понад півстоліття і позначає структуру зв'язків, які має людина. Вона відображає різноманітні зв'язки й соціальні взаємовідносини. Але, вперше термін «соціальна мережа» було запропоновано в 1954 році Дж. А. Барнесом в роботі «Class and Committees in a Norwegian Island Parish». На сьогоднішній день фахівці з Великобританії, наприклад, визначають соціальні мережі як веб-сайти чи інші інструменти інтернету, котрі надають можливість користувачам взаємодіяти один з одним, обмінюючись інформацією. Серед он-лайнних соціальних мереж виділяють їх наступні види: 1. Власне соціальні мережі (Facebook, MySpace, VKontakte, Twitter та ін.). 2. Системи миттєвого обміну повідомленнями: спілкування з іншими користувачами через мережу в режимі реального часу (Skype, ICQ, MSN Messenger та ін.). 3. Інтернет-чати: дозволяють одночасно декільком користувачам спілкуватися в режимі реального часу. 4. Інтернет-форуми: надають можливість створювати нові теми, коментувати і обговорювати повідомлення інших користувачів. 5. Веб-блоги – особисті он-лайн журнали окремих користувачів. 6. Вікі-довідники – портали, зміст яких може бути редагований відвідувачами (Вікіпедія). 7. Інтернет-хости: розміщення відеоматеріалів на безоплатній основі (YouTube).

Дослідження проблем формування та конвергенції мережевого і громадянського суспільства започатковано західними науковцями. Найвідомішими і найавторитетнішими є теоретичні розробки засад мережевого

суспільства в працях М. Кастельса. Автор вважає, що становлення і трансформація глобального громадянського суспільства неможливі без розвитку мережевих ресурсів в технічному, організаційному і правовому полі.

Розвиток соціальних мереж за своїми основними характеристиками дає підставу стверджувати, що в цьому випадку маємо справу з новим видом прояву соціальності, що характеризується: відсутністю або ж досить слабким проявом формальної організації; добровільністю входу в інтернет-співтовариство чи виходу з нього; потенційною здатністю перенесення обговорюваних проблем у сферу «реальної» соціальної практики; фактичною реальною демократичністю таких організацій, можливістю рівноправного обміну інформацією між учасниками співтовариства.

Як засіб налагодження діалогу між державою та суспільством, соціальні мережі можна використовувати у трьох напрямках: 1) структуризація комунікативного простору, створення віртуальних співтовариств, зокрема громадських об'єднань; 2) вплив на масову аудиторію з метою формування позитивного іміджу органів влади шляхом залучення громадян до обговорення реформ, змін політики держави; налагодження соціальних відносин між публічними службовцями та громадянами; 3) консолідація різних груп суб'єктів на основі спільності їх інтересів (при цьому в результаті комунікативної взаємодії виникає масштабний синергетичний ефект); ознайомлення з досягненнями культури й мистецтва з метою усвідомлення суспільством необхідності наступності культури, збереження культурних традицій.

Соціальні мережі, як популярний елемент сучасного інформаційного простору, можуть стати якісним інструментом для встановлення зв'язку між державною владою та суспільством, а також платформою для спільної діяльності задля визначення та пошуку шляхів вирішення нагальних соціально-економічних проблем. Перспективою подальших розвідок у цьому напрямі є дослідження ролі державних структур в організації національної інформаційної безпеки, у збереженні і розвитку суверенних інформаційних ресурсів, а також в організації національного протистояння в інформаційних війнах.